

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: ERSTE Bank Hungary Nyrt.

Αναιρεσιβλητοι: Magyar Állam, B.C.I Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt.

Παρεμβαίνουσα: dr. Bárándy és Társai Ügyvédi Iroda, Komerční banka, a.s.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει εφαρμογή το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (στο εξής: κανονισμός), στο πλαίσιο αστικής δίκης που αφορά την αναγνώριση εμπράγματος δικαιώματος (ειδικότερα, χρηματοοικονομικής ασφάλειας), στην περίπτωση κατά την οποία το κράτος στο οποίο βρίσκεται η κινητή αξία που εξασφαλίζει την απαίτηση και εν συνεχεία το χρηματικό ποσό που αντικαθιστά την κινητή αυτή αξία δεν έχει ακόμα προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τον χρόνο κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας σε άλλο κράτος μέλος, πλην όμως αποτελεί κράτος μέλος της Ένωσης κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 160, της 30.6.2000, σ. 1.

Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-528/10)

(2011/C 30/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Η. Stønlbæk)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- να αναγνωριστεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η Ελληνική Δημοκρατία παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα κατά την εφαρμογή της πρώτης δέσμης για τους σιδηροδρόμους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 6 παράγραφοι 2 έως 5 και του άρθρου 11 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ ⁽¹⁾, καθώς και δυνάμει των άρθρων 30 παράγραφοι 1, 4, και 30 παράγραφος 5 της αυτής οδηγίας,
- να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- i) **Μη εφαρμογή συστήματος κινήτρων για τη μείωση του κόστους παροχής υποδομής και των τελών πρόσβασης**

Η Επιτροπή φρονεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, χωρίς να προβάλλει επαρκή αιτιολογία, παρέλειψε να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να

εφαρμοστεί στην πράξη ένα σύστημα παροχής κινήτρων στους διαχειριστές υποδομής για τη μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του επιπέδου τελών πρόσβασης, παραβιάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 2 έως 5 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ.

ii) Παράλειψη θέσπισης συστήματος επιδόσεων

Περαιτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, χωρίς να προβάλλει επαρκή αιτιολογία, παρέλειψε να λάβει τα αναγκαία μέτρα και να θεσπίσει επίσημα ένα σύνολο μηχανισμών ώστε να εξασφαλιστεί η δημιουργία και η εφαρμογή ενός συστήματος επιδόσεων με σκοπό την ελαχιστοποίηση της διαταραχής και τη βελτίωση της επίδοσης του σιδηροδρομικού δικτύου στην Ελλάδα, και συνεπώς παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 11 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ.

iii) Παράλειψη σύστασης ανεξάρτητου ρυθμιστικού φορέα και εγγύησης της δυνατότητάς του για επιβολή κυρώσεων

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, χωρίς να προβάλλει επαρκή αιτιολογία, παρέλειψε να εξασφαλίσει τη σύσταση ενός ρυθμιστικού φορέα αρμόδιου για θέματα μεταφορών ο οποίος θα είναι ανεξάρτητος στην οργάνωση, τις αποφάσεις χρηματοδότησης, τη νομική μορφή και τη λήψη αποφάσεων από οποιονδήποτε διαχειριστή υποδομής, φορέα χρέωσης, φορέα κατανομής ή αιτούντα. Συγκεκριμένα, το αρμόδιο Εθνικό Συμβούλιο Σιδηροδρόμων τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, το οποίο, όπως είναι γνωστό, ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της σιδηροδρομικής επιχείρησης ΤΡΑΙΝΟΣΕ. Εξ' αυτής της κατάστασης δημιουργείται όπως είναι ευνόητο σύγκρουση συμφερόντων δεδομένης της θέσης των υπαλλήλων αυτών ως μελών του ρυθμιστικού φορέα που οφείλουν να διασφαλίζουν την απουσία διακριτικής μεταχείρισης εις βάρος των ανταγωνιστών της κρατικής σιδηροδρομικής επιχείρησης ενώ ταυτόχρονα στο πλαίσιο των ρυθμιστικών καθηκόντων τους θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εμπορικά συμφέροντα της σιδηροδρομικής επιχείρησης η οποία εποπτεύεται από το ίδιο το Υπουργείο. Με βάση τα παραπάνω η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει κατά το άρθρο 30 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ.

Επιπλέον η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, χωρίς να προβάλλει επαρκή αιτιολογία, παρέλειψε να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εγγυηθεί τη δυνατότητα του Ρυθμιστικού Φορέα να επιβάλλει κυρώσεις σε περιπτώσεις άρνησης παροχής πληροφοριών ή προκειμένου να διορθωθούν καταστάσεις. Ειδικότερα, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει εκδώσει την Απόφαση η οποία θα καθορίζει το είδος των κυρώσεων, το ύψος των προστίμων και τη διαδικασία επιβολής και εισπραξής αυτών, με συνέπεια την παραβίαση των υποχρεώσεων που υπέχει βάσει του άρθρου 30 παράγραφος 1, 4 και 5 της οδηγίας 2001/14/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29